

கல்லாதது உலகளவு...

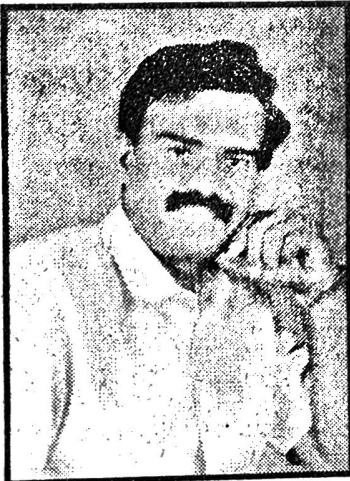
‘கலக்கல்’ தொடர்

இனிய நந்தவனம் நண்பர்களுக்கு எனது இனிய புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களும் பொங்கல் வாழ்த்துக்களும்.

சின்னச் சின்ன சிறைகளுக்குள் சிறைப்பட்டுவிடாமல் பெரிய ஆகாயத்தில் சிறகடித்து இந்தப் பிரபஞ்சத்தை ஒரு வலம் வரலாமே! என்பது என் விருப்பம். அதன்படி அளவற்று விரிந்து கிடக்கிற இந்த பிரபஞ்ச வெளியைத் துளித்துளியாக பருகிப்பார்க்கும் சுதந்திரத்தோடு கொஞ்சம் இலக்கியம், கொஞ்சம் அறிவியல், கொஞ்சம் வரலாறு, கொஞ்சம் விளையாட்டு, கொஞ்சம் பொருளாதாரம், கொஞ்சம் ஆளுமை, கொஞ்சம் மேலாண்மை, கொஞ்சம் நாட்டு நடப்பு, கொஞ்சம் கலைகள் - என தொட்டுத் தொட்டு ஒரு தேன் கூடு கட்டவிருக்கிறேன். எல்லாம் கலந்திருப்பதால் இது ஒரு கலக்கல் தொடராக அமையுமென்பதில் ஐய மில்லை. தொடரைத் தொடரலாமா?

அன்று நானிருந்த அதே இருக்கையில் அவர்களும் அமர்ந்து பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இரு பெரியவர்களின் உரையாடல் என் கவனத்தை ஈர்த்தது.

நம்ம ஊர்க்காரரு... வல்லவரு... நாடாளுமன்றத்தில் உலகப் பொருளாதாரம் பற்றிப் பேசும் அறிவு மிகுந்தவரு... நினைக்கவே பெருமையா இருக்கு. அவர் உள்ளுருக்கும் ஏதாவது செய்யனும்ல... ரெண்டு தொழிற் சாலை, நல்ல ரோடு வசதின்னு இவர் காலத்தில் செய்யலென்னா நம்மலை வேற யார் கவனிப்பா? புள்ளக்குட்டி யெல்லாம் குடும்பத்தைப் பிரிஞ்ச வளைகுடாவில, குவைத்ல, துபாயில, பெகரின்ல போய் எவ்வளவு நாளைக்குத்தான் கஷ்டப்படுவாங்க?

“30 வயசுல வெளிநாட்டுக்குப் பொழக்கப் போன பலபேருக்கு 40 வயசில ஹார்ட் அட்டாக் வந்தும், அங்கேதான் வேலை செய்ய வேண்டி இருக்கு. நாட்டில் கம்ப்யூட்டர் வந்திருச்சி... செல்போன் வந்திருச்சி... ஆனால் நம்ம ஊர்ல நம்ம பயலுக்க பொழக்க வழி தெரியலையே. இந்த மகராசன் ஏதாவது செஞ்சா நம்ம தலைமுறைக்கே விமோச்சனமாக இருக்குமில்ல...”

இனிய நந்தவனம் ◀ 4 ▶ ஜனவரி ~ 09

ஆர்வம் இல்லாத இடத்தில் மாபெரும் புதுமைகள் பிறப்பதில்லை. - ராக்மேன்

பேப்பர்ல படிச்சுத் தெரிஞ்சுக்கிற சமாச்சாரத்தை விட இவுங்களோட பேச்சைக் கேட்டுத் தெரிஞ்சுக் கிட்டேன். இந்த நந்தவனம் பாராளுமன்றம் வரைக்கும் போனாலும் போகும்கிற நம்பிக்கையில் இதைத் தூதாக்க நெனைச்சேன். காதுல விழுந்ததைச் சொன்னேன். இனி... இது அவர் பார்வைக்குப் போயி... அவர் மனசுல பட்டு, இந்த ரெண்டு பேரோட இல்லை இல்ல... அந்தத் தொகுதி மக்களோட கனவு நிறைவேறணும்.

மேலாண்மையில் இப்படி ஒரு மந்திரம் சொல்வாங்க "Think Globally & Act Locally"னு. அதாவது உலக அளவில சிந்திச்சு.... உள்ளூர் அளவுல செயல்படணும்னு பொருள்.

மேலே பார்த்த சம்பவம் இதைத் தான் சொல்லுதோ?

டிசம்பர் 6, காலை 8 மணிக்கு திருச்சி வானொலியில் எனது உரை ஒலிபரப்பாகவிருந்தது. 7.55 மணியில் இருந்து வானொலியை On செய்து வைத்திருந்தோம். இரண்டு நிமிடத்தில் திடீரென்று வானொலிச் சத்தம் நின்றுபோனது. வீட்டில் எல்லோருக்கும் அதிர்ச்சி. வேறொன்றுமில்லை. கரண்டி நின்றுவிட்டது. அவ்வளவு தான். பிறகு.... இருந்த பழைய பேட்டரிகளைப் பொருத்தி உரையைக் கேட்டோம். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்கிறீர்களா?

மின்சாரத்தின் அருமையை உணரத்தான். உணவு இல்லாமல்கூட ஒரு நாள் முழுதும் ஒட்டிவிட முடிகிறது. ஆனால் மின்சாரம் இல்லாமல் ஒரு மணிநேரம்கூட இருக்க முடியவில்லை.

வெளிச்சத்துக்கு, காற்றுக்கு, மாவரைக்க, குளிருட்ட, துவைக்க, சூடாக்க, தொலைக்காட்சி பார்க்க, வானொலி கேட்க, தூங்க, ஏன்? சும்மா இருக்கக்கூட மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. (கவனிக்க: வேலைக்கு மட்டுமல்ல வேலை இல்லாமல் இருக்கக்கூட)

அது இருக்கட்டும்... மின்சாரம் எப்படித் தயாரிக்கிறார்கள் தெரியுமா? அனல் மின் நிலையங்களிலும், அனு மின் நிலையங்களிலும், புனல் மின் நிலையங்களிலும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

இவைதவிர சூரியஒளி, கடலலை, காற்று போன்ற பல சக்திகளிலிருந்து மின்சாரம் தயாரிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதைத் தயாரிக்க உதவும் அடிப்படைக் கோட்பாடு (Principle of Electricity) என்ன தெரியுமா?

ஒரு காந்தத்திற்குள் ஒரு கம்பிச் சுருள் சுழலும்போது உள்ளே மின் காந்த விசை உருவாகிறது. அந்தவிசையே மின் ஓட்டத்திற்கு அடிப்படைக் காரணமாகிறது.

அணுத்துகள்களின் ஓட்டமே மின்னோட்டம். மின் ஆற்றலைச் சேமித்து வைக்க முடியாது என்பது தான் இன்றைய நிலை. ஏதோ கொஞ்சம் மின்கலங்களில் (Battery) சேமிக்கலாம். பெரிதாய் சேமிப்பது என்பது சிக்கனமற்ற செயல்.

பொருளாதாரச் சின்னமில்லாத எந்த கண்டுபிடிப்பும் பயனற்றது என்று ஜன்ஸ்டன் போன்ற விஞ்ஞானிகளே கூறியுள்ளனர்.

சிக்கனமாகவும் இருக்கணும், வசதியாகவும் வாழணும். இதுதான் காலகாலத்துக்கும் மனிதனை இயக்கு விக்கும் சவால்.

மின்சாரத்தைக் கண்டுபிடித்தவர் யார் தெரியுமா? நீங்க நினைக்கிற மாதிரி தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் இல்லை. நிக்கோலா டெல்சா (Nikola Tesla). எடிசன் கண்டுபிடித்தது மின்சார பல்பு.

சினிமா பாட்டுன்னா ரசிக்கக் கூடாதுன்னு யாரு சொன்னது? ஊருலகத்தை வளைச்சுப் போட்டிருக்கிறது சினிமா பாட்டுத்தான். அதை எப்படி ஒதுக்கி வச்சுட்டுப் பேச முடியும்.

சரியான விஷயம் எதுல இருந்தாலும் அதை ஏத்துக்கிறதும், பாராட்டுறதும்தான் சரின்னு நினைக்கிறேன். அது ஒரு சமுதாயக் கடன்னும் நெனைக்கிறேன்.

போற போக்கில காதுல விழுந்த பாட்டு... அப்புறம் அப்பப்ப கேட்கும் போதெல்லாம் அந்த ரெண்டு வரிக்குள்ளே போய் வருவேன். ரொம்பப் பிடிக்கும். கவியரசர் வைர முத்துவின் கற்பனை ரசம். பாராட்டுக்குரியது.

“பூ வாசம் புறப்படும் பெண்ணே - நான் பூ வரைந்தால்”

“தீ வந்து விரல்கடும் கண்ணே - நான் தீ வரைந்தால்”

எனத் தொடங்கும் “அன்பே சிவம்” பாடலில் வரும் இரண்டு வரிகள் அற்புதமானவை. இதோ...

“வானம் வரைய நீல வண்ணம் - நம் காதல் வரைய என்ன வண்ணம்?”

இவை சின்னச் சின்ன வரிகள் தான். ஆயினும் சிந்தனையைத் தூண்டும் வரிகள். நீல வண்ணம் என்றதும் நமக்கு வானம் நினைவுக்கு வந்துவிடு. அதுபோல் எந்த வண்ணத்தால் காதல் என்னும் மானுட உணர்வை வெளிப்படுத்த முடியும்?

வண்ணத்தால் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்த முனைவது உளவியல் சார்ந்த அழகியல்.

வெள்ளை நிற ஒளியை உடைத்தால் எத்தனையோ வண்ணங்கள். அவை அனைத்தையும் பிரபஞ்சத்தை அலங்கரிக்கும் இயற்கை. மாறாக, வெள்ளை உள்ளங் கொண்டிருக்க வேண்டிய மனித இனத்தை உடைத்து எத்தனையோ வர்ணங்களால் அலங்கோலப்படுத்துவது அநியாயச் செயற்கை அல்லவா? ஒரே சாதிக்குள் தேவையா பல சாதிகள்?

80 : 20 கோட்பாடு! - (80:20 Eighty Twenty Principle) என்பது பேரட்டோ (Pareto) என்னும் மேலாண்மை நிபுணரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தத்துவம். இதன்படி ஒரு நாளில் நாம் 100 வேலைகளை செய்கிறோம் என்றால் அவற்றில் 20 வேலைகளே நமக்கு 80 விழுக்காட்டு வெற்றிகளைத் தேடித் தருகின்றன. அல்லது நாம் விரும்பும் நல்ல விளைவுகளுக்கு காரணமாகத் திகழ்கின்றன. மீதமுள்ள 80 வேலைகள் வெறும் 20 சதவீதப் பலன்களையே தருகின்றன என்பதுதான் அவரது ஆய்வின் வெளிப்பாடு.

இது நாம் மேற்கொள்ளும் வேலைகளில் மட்டுமல்ல. நாம் செலவழிக்கும் நேரத்திலும் 20% நேரமே 80% விளைவுகளுக்குக் காரணமாகின்றன. நாம் செலவழிக்கும்

இனிய நந்தவனம் ◀ 7 ▶ ஜனவரி ~ 09

பதனி உங்களுக்குப் பெருமை தருவதைவிட நீங்கள்தான் அதைப் பெருமைப்படுத்த வேண்டும்.

பணத்திலும் 20% பணமே 80%
திருப்திக்குக் காரணமாகின்றன. நாம்
சந்திக்கும் 20% மனிதர்களே 80%
பலன் தருபவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

அவற்றில் மீதமுள்ள 80% வேலை
களானாலும் சரி, 80% நேரமானாலும்
சரி, 80% பணமானாலும் சரி, 80%
மனிதர்களானாலும் சரி, வெறும்
20% விளைவுகளையே ஏற்படுத்துகின்றன.
இதைப் பல வெற்றியாளர்களின்
வாழ்க்கையிலிருந்தும் உறுதிப்படுத்த
முடிகிறது.

ஒவ்வொரு நாளும் நாமும் நாம்
செய்யும் பணிகளில் நமக்கு வெற்றி
பெற்றுத்தரும் அந்த 20% எவை எவை
என அறிந்து உணர்ந்து செயல்பட்டால்

ஒவ்வொரு நாளும் இனிதாகும்.
வாழ்வே மகிழ்வாகும்.

(“சார்... இது தெரிஞ்சா நாம
எங்கேயோ போயிருப்போமே...”
என்னும் பல குரல்கள் எனக்குக்
கேட்கின்றன). ஒரே ஒரு சின்ன
ஆலோசனை. கடந்த காலத்தில்
நமக்கு நேர்ந்திருக்கும் ஒருசில அனுப
வங்களை உதாரணமாக எடுத்துக்
கொண்டு உற்றுநோக்கி ஆராய்ந்து
பார்த்தால் அந்த 20% ஐ எளிதாகக்
கண்டுபிடித்து விடலாம். அவ்வளவு
ஏன்? கொஞ்சம் பொறுமையாக
அமர்ந்து நேற்று நடந்த ஒருநாள்
சம்பவங்களை பட்டியலிட்டுப்பார்த்தாலே
ஒரு வழிமுறைக் கிடைத்து விடும்.
இன்றே முயற்சித்துப் பார்க்கலாமே...!

- மேலும் கற்போம்.